

Karácsony az állatokkal

Ebben az évben a december sűrű hóeséssel köszöntött az erdőre. Napokon és éjszakákon keresztül esett a hó, tombolt a jeges szélvihar. Ezen az éjszakán különösen vad volt a szél, rázta az ablakokat, s Bálint apó, az öreg erdész, sehogy sem tudott elaludni. Amikor megvirradt, és kinézett az ablakon, nagyon meglepődött.

- Hát bizony ennyi havat gyermekkoromban láttam utoljára! - gondolta.

Gyorsan felöltözött, bundát, sálát és bakancsot vett fel, s elindult az istálló felé. A sok hó szinte eltorlaszolta az ajtókat, de Bálint apó megnyugodva hallotta az állatok hangját az istállóban. Mikor benyitott, látta, hogy minden rendben van.

- Jó reggelt, kedveseim! - köszöntötte a kis barátait.

Az állatok is örömmel fogadták.

Aztán felkapaszkodott a szénapadlásra, és friss, illatos szénát dobott le a kis gidáknak.

- Ez meg a tiétek! - kiáltotta a madárkáknak, és egy marék magot szórt a földre.

- Bálint apó, - szólalt meg most az egyik kis gida - mit gondolsz, az erdőben élő barátaink találnak-e maguknak ennivalót?

- Remélem - válaszolt Bálint apó. Az őzek erős patáikkal a hó alól is előkaparják táplálékukat, és a vaddisznók is túrnak maguknak gumókat, gyökereket, olykor még makkot is találnak.

A havazás azonban napok óta nem akart elállni, és már Bálint apó is egyre jobban aggódott az erdei állatokért. Különösen a fiatal őzek, szarvasok okoztak fejtörést, mert ezek a gyenge, tapasztalatlan kis növendékek nagyon nehezen jutnak ennivalóhoz.

Amikor végre megszűnt a havazás, sajnos kemény fagy köszöntött rájuk. Bálint apó magához szólította a hollókat:

- Menjetek, nézzetek körül az erdőben, mit csinálnak a barátaink! - mondta a madaraknak.

A madarak hamarosan visszatértek, és szomorú híreket hoztak.

- Mindent nagy hó borít, az állatok éheznek és fáznak!

- Hogyan segíthetnék rajtuk? - törte a fejét az apó, le-fel járkálva a szobában.

Korán beesteledett. Bálint apó lefekvéshez készülődött, amikor kopogtattak ajtaján. - Ki lehet ilyenkor? - gondolta az öreg, és kinyitotta az ajtót.

Micsoda meglepetés! A Télapó állt ott, hó borította piros kucsmában, alaposan átfázva. Bálint apó megörült.

- Gyere be Télapó, melegedj át! - hívta őt a tűzhelyhez.

- Micsoda hideg, milyen kemény tél! Ez még nekem is sok! - panaszkodott Télapó. - Ilyenkor karácsony előtt annyi munkám van, és ez a nagy hó bizony engem is megvisel.

- Nagyon örülök, hogy itt vagy! - mondta neki Bálint apó.

Az erdei állatok nem találnak ennivalót a nagy hóban, és ha nem segítünk rajtuk, éhen halnak! Nem tudnál valamit kitalálni a segítségükre? Télapó egy kicsit gondolkodott, aztán sok-sok papírt és egy ceruzát kért. Bálint apó csodálkozott a kérésen, de összeszedte az összes papírt, ami a házban volt, és leült a Télapó mellé az asztalhoz.

A Télapó kihegyezte a ceruzát és szélesebesen írni kezdett. Egyik lapot a másik után írta tele. Amikor látta, hogy Bálint apó semmit sem ért abból, amit csinál, kezébe nyomott egy teleírt

lapot.

- Olvasd csak! - mondta. Mindjárt mindent megértesz. Bálint apó a mókussal együtt elkezdte olvasni az írást.

A levél, - mert a Télapó leveleket írt, - így hangzott:

"Kedves gyerekek!

Ebben az évben én kérek tőletek valamit. Ahogy látjátok, nagy hó esett ezekben a napokban, és kemény hideg van. Az állatok az erdőben éheznek és fáznak. Ha nem segítünk rajtuk, megfagynak, vagy éhen halnak. Arra kérlek benneteket hát, gyűjtsetek ennivalót, és szüleitek segítségével hozzátok el Bálint apó házához.

Várlak benneteket!

A Télapó!"

A madarak elrepültek, és széthordták a leveleket a gyerekeknek. A gyerekek azonnal munkához láttak. Szénát hoztak az özeknek, szarvasoknak. Magokat gyűjtöttek a madaraknak, répát, káposztát készítettek a nyuszikáknak. Egy kislány még egy tábla csokoládét is hozott! Amikor minden együtt volt, felöltöztek jó melegen, összegyűltek a falu főterén, és szüleikkel együtt izgatottan készülődtek az erdei kirándulásra, Bálint apó házához. Mindenki megértette, hogy meg kell menteni a szabadban élő állatokat! A téren várakozva egyszer csak hirtelen vidám száncsengő hangja hallatszott, és a főútra befordult Télapó szánkója.

A szán csillogott-villogott, két rénszarvas húzta. A bakon ott ült Télapó, mosolygott és integetett a gyerekeknek. Pillanatok alatt felrakták a sok ennivalót a szánra, s aztán megindultak az erdő felé. A rénszarvasok lépésben haladtak, a gyerekek meg hosszú sorban követték a szánkót, és menet közben szebbnél-szebb karácsonyi dalokat énekeltek. Az erdőben már nagyon sötét volt, s Télapó nehezen találta meg az ösvényt. Ebben a pillanatban ragyogó csillag tünt fel az égen, fénye megvilágította az utat.

- Ez talán a betlehemi csillag, mely annak idején a három királyoknak is utat mutatott? - gondolta a Télapó, és egyszerre nagyon jó kedve lett: a gyerekek éneke csillagot varázsolt az égre, s fénye mutatja a helyes utat!

Bálint apó a lámpával már türelmetlenül állt ajtajában. Korábban már hollókkal üzent az állatoknak, hogy jöjjenek a házához, mert nagy meglepetés várja őket. Egyre többen és többen érkeztek, és Bálint apó köré gyűlve várták a meglepetést.

Egyszer csak meghallották a száncsengők csilingelését.

Az ösvényen feltűnt Télapó bácsi szánkója, mögötte a bundákba, csizmákba öltözött, vidáman éneklő gyerekhad...

Az állatok először megijedtek, de amikor meglátták, hogy gyerekek közelednek, már nem féltek, mert tudták, hogy a gyerekek a barátaik, és nem bántják őket.

Ahogy megállt a szánkó, azonnal leszedték az ennivalót és szétosztották az állatok között. Mindenkinek jutott eleség, a legkisebb özike még a csokoládét is megkóstolta! Nagy lakmározás kezdődött és máris elfeledték az éhezés hosszú, nehéz napjait. Bálint apó arca ragyogott az örömtől. Mosolygott a Télapó is, de legjobban a gyerekek örültek az állatok etetésének. Ezt a napot sokáig nem fogják elfelejteni sem a gyerekek, sem az erdő lakói! Etetés után Bálint apó a ház előtt tüzet gyújtott, s a tűz körül a gyerekek egymás kezét fogva körbetáncoltak vidám dalokat énekelve.

A Télapó közben óvatosan megrakta a szánkóját az ajándékokkal. Felült a szánkóra és nagyon

halkan elindult. Mit gondoltok, hová ment? Gondolom, tudjátok, hogy az ajándékokat sietett széthordani.

Az állatoknak pedig már igazi karácsonyuk volt.